Ros Dok Rostocker Dokumentenserver
Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.
Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

Jonas Latomus

PRECATIO || CHRISTI AD || DEVM PATREM SVVM COE-||lestem in horto tempore pas-||sionis effusa, OMHPOKENTPONI || seu CENTONE HOMERI-||CO descripta || A || M. JONA LATOMO.||

Rostock: Möllemann, Stephan, 1593

http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn789837331

Druck Freier Zugang PUBLIC DOMAIN

Cq - 2681

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn789837331/phys_0001

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn789837331/phys_0002

PRECATIO CHRISTI AD DEVM PATREM SVVM COElestem in horto tempore passionis effusa, ΟΜΗΡΟΚΕΝΤΡΩΝΙ seu CENTONE HOMERICO descripta

A

M. JONA LATOMO.

ROSTOCHII

Typis Myliandrinis.

Anno 1593.

Theoderichus [illegible] Wits d. d. Hieronymo Schyrl[illegible]

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn789837331/phys_0003

Bernhardus super Cant.
Serm. 65.

Christus in paßione patientiã exhibet: humilitatem commendat: obedientiã implet: charitatem perficit: His virtutum gemmis quatuor cornua crucis ornantur. Et est super omnis Charitas: à dextris Obedientia: à sinistris Patientia: in profundo radix virtutum Humilitas.

Bernh. Serm. 2. de Pent.

O duri & indurati & obdurati filij Adæ: quos non emollit tanta flamma, tanta benignitas, tàm ingens ardor amoris, tàm vehemens amator, qui pro vilibus sarcinulis tàm pretiosas merces expendit.

Ex Bibliotheca Academiae Rostochiensis

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn789837331/phys_0004

NOBILISSIMO ET AMPLISSIMO VIRO,
Eruditionis ſplendore & virtutum cultu expolitiſsimo

DN. THEODORO BEVERNESTO,

ILLVSTRISS. PR. MEGAP. CONSILIARIO DIGNISSIMO, DOMINO IN LYSEVITZ &c.

Patrono & Mecænati ſuo, omni obſeruantia colendo,

Hanc CHRISTI Precationem dedicat conſecratq́;

M. Jonas Latomus.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn789837331/phys_0005

ο. ω. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ'
ἐγένοντο, ι. ω.
ι. ω. Οὓς δ' αὖτε προσέειπε ὑπέρθυμος
Διὸς υἱὸς: ι. ξ.
ι. τ. Μίμνετε αὖθι τέως γε ἀολλέες ἐσθλοὶ ἑταῖροι, ο. ξ.
ι. τ. Μίμνετε, ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα, ι. θ.
ο. β. Παύετ'. ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
ι. ω. Ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴκ' ἐλεήσῃ.
ο. γ. Παῖδες ἐμοὶ, καὶ ταῦτα ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἕκαστος, ι. ν.
ι. ξ. Εὔχεσθ'. ἐπεὶ πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι, ο. γ.
ι. ε. Ὕμμι δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτάς τε καὶ ἦμαρ.
ι. σ. Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος, ι. η.
ο. σ. Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο
ο. σ. Πάντων, ὅσσά τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει.
ο. π. Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσιν ἐφημοσύνην ἀπέειπε,
ο. π. Οἱ ἕταροι δ' ἀκάχοντο, κατήφησάν τ' ἐνὶ θυμῷ.
ι. α. Βῆ δ' ἀκέων ΧΡΙΣΤΟΣ στοναχίζων νόσφι λιασθεὶς ι. α.
ι. γ. Ὅσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵησιν,
ι. α. Δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ· ὦδεε δὲ χρόα πάντα, ο. ε.
ι. ω. Ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι, (σχὼν,
ι. ε. Γνὺξ δ' ἔριπ' ἀχνύμενος, Διὶ δ' εὔχετο χεῖρας ἀνα- ο. υ.
ι. κ. Νειόθεν ἐκ κραδίης, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντὸς,
ο. κ. Καὶ μόγις ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἠέμενός περ,
ι. ω. Οὐρανὸν εἰσανιδὼν, καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα:

Η ΠΡΟ-

AT postquam congregati sunt, & frequentes conuenerunt,

Suos Discipulos rursus alloquutus est magnanimus Iouis filius:

Manete hîc interea congregati boni socij,

Expectate, inquam, vt celerrimè perficiam hæc mea opera,

Et quiescite hîc, ego verò Deos inuocabo sempiternos,

Bonum enim Ioui manus eleuare, si fortè miserebitur.

Filij mei, & hæc in mentibus ponite singuli,

Orate: nam omnes Dijs indigent homines,

Vobis .a. decet hæc omnia curæ esse noctesq; diesq;,

Et excubiarum recordamini, & vigilate singuli.

Nihil enim imbecillius terra nutrit homine ,,

Omnium animantium, quæcunq; super terram spirantq; & ,, (serpunt

Sed postquam omne præceptum illis dixit,

Amici Discipuli tristati sunt, mæsti suntq; in animo.

Ibat verò CHRISTVS gemens seorsum separatus

Quantùm aliquis prospicit, quantùmq; lapidem iacit,

Lachrymans à socijs statim, dolebat verò toto corpore,

Rectæ & comæ steterunt in languentibus membris,

Inq; genua cecidit tristatus, Ioui n. precatus est manibus sublatis

Infrà ex corde, tremebant autem ei mentes intus,

Et vix proloqui quibat verbum, cupidus licet

Cœlum inspiciens, & vociferans verbum dixit:

Et cum peruenisset Iesus ad locum dixit discipulis suis: Manete hic, & vigilate mecum, donec vadam illuc orem.

Et ipse auulsus est ab eis fermè ad iactum lapidis positisq; genibus, dicens.

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ι. β. Ω κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφὲς, αἰθέρι ναίων ι. ω.
ι. μ. ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις, ι. β.
ι. θ. Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅτι σθένος οὐκ ἐπιεικτὸν, ι. θ.
ι. β. Ω πάτερ, ὃς ξύμπαντ᾽ ἐφορᾷς, καὶ πάντ᾽ ἐπακούεις ο. μ.
ο. ξ. Πάντοθεν, ἠτέ σε φασὶ περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων ι. ν.
ι. ν. Ανδρῶν ἠδὲ θεῶν, σέο δ᾽ ἐκ τάδε πάντα πέλονται,
ο. ν. Αλλὰ σαίω μὲν ταῦτα, σαίω δ᾽ ἐμὲ, σοὶ γὰρ ἔγωγε,
ο. θ. Σοὶ γὰρ ἐγὼ, καὶ ἔπειτα διαμπερὲς ἤματα πάντα, ο. δ.
ο. ν. Εὔχομαι ὥς τε θεῷ, καί σου φίλα γούναθ᾽ ἱκάνω.
ι. ε. Ω πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ ὁρῶν τάδε κάρτερα ἔργα; ι. ε.
ι. ν. Οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζαι ὑβριστῆσιν,
ι. ν. Εχθροῖς, τῶν νόος αἰὲν ἀτάσθαλος, ἠδ᾽ ἀλιτήμων, ι. ω.
ο. χ. Οἵ τέ μ᾽ ἀτιμάζουσι, καὶ οἳ νηλητεῖς εἰσιν,
ο. ω. Οἳ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῇσι, ι. λ.
ο. γ. Οἵ τέ μοι ὑβρίζουσιν, ἀτάσθαλα μηχανόωνται, ι. λ.
ο. ξ. Οὐκ ὄπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν, οὐδ᾽ ἐλεητὺν.
ο. δ. Νῦν αὖ παῖδ᾽ ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν,
ο. ω. Οψέαι, αἴκ᾽ ἐθέλῃσθα, πάτερ φίλε, σῷ δ᾽ ἐνὶ θυμῷ,
ι. ω. Οἵ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν,
ο. γ. Σχέτλιοι, οἳ ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι, ο. γ.
ο. χ. Οὔτε θεοὺς δείσαντες, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, ο. κ.
ο. σ. Οἵ τ᾽ εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ᾽ ὄπιθεν φρονέουσι,
ο. σ. Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων.
ι. α. Οἶσθα, πάτερ, τάδε πάντα, τί με χρὴ ταῦτα λέγεσθαι; ι. ν.

Αλλὰ

PRECATIO CHRISTI.

O glorioſiſſ. max. nubium-denigrator, in æthere habitans,
Qui omnibus mortalibus & immortalib. imperas,
Benè & nos ſcimus quod potentia tua non cedit ulli, „
O pater, qui cuncta inſpicis, & cuncta audis „
Vndiq, profectò te aiunt ſupra ſapientia eſſe alios „
Homines atq; Deos, ex te autem hæc omnia fiunt, „
Sed ſerua tùm hæc, ſerua etiam me: tibi enim ego,
Tibi enim ego, & poſtea aſſiduè omnibus diebus
Supplico tanquam Deo vero, & ad tua chara genua accedo.
O pater, non indignè fers videns iſta violenta facinora?
Qualiter iam viris gratificaris iniurioſis,
Inimicis, quorum animus ſemper eſt iniquus, atq; impius,
Qui me inhonorant, & qui peccantes ſunt,
Qui magnum opus fecerunt iniuſtitijs malis,
Qui me contumelia afficiunt, nefandaq; moliuntur,
Non verecundiam habentes in mentibus, neq; miſericordiam.
Nunc rurſus filium tuum dilectum occidere cupiunt,
Videbis ſi volueris, pater dilecte, tuo in animo,
Qui tibi hoſtes & inimici propè ſunt,
Improbi, nam hi neq; prudentes, neq; iuſti,
Neq; Deos timentes, qui cælum latum habitant,
Qui benè quidem dicunt, malè autem retrò cogitant, „
Talis enim mens eſt terreſtrium hominum. „
Nouiſti, pater, hæc omnia, quid oportet me hæc dicere?

Abba mi pater omnia tibi poſsibilia: transfer calicem hunc à me &c.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ.

ι. α. Ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαί γε, περίχεο παιδὸς ἑῆος,
ο. ι. Εἰ ἐτεόν γε σός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεαι εἶναι.
ι. α. Εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστὶν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι,
ι. δ. Οἶδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
ι. δ. Ἤπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅτ' ἐγώπερ.
ο. μ. Δύσομαι εἰς Ἀΐδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω,
ι. α. Ἦ δὴ λοίγια ἔργα τὰ δ' ἔσσεται, ἀλλὰ ἀνεκτὰ,
ο. ψ. Ταῦτα γὰρ οὐ γάρ τι μεγαλίζομαι, οὐδ' ἀθερίζω,
ο. ψ. Οὔτε λίην ἄγαμαι· μάλα δ' εὖ οἶδ' οἷος ἔησθα,
ι. α. Ἀλλὰ μάλ' εὔκηλος τὰ φράζεαι ἅσσ' ἐθέλησθα:
ο. ε. Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον, ο. ψ.
ι. ο. Εἴπερ μοι καὶ μοῖρα θανεῖν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν,
ι. ψ. Πάντα μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις:
ο. ϛ. Αὐτὸς σῷ θυμῷ· εἰδῶσι δὲ πάντες λαοί,
ο. ν. Ἠ μὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
ο. ν. Ἠδ' ὅσσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα,
ο. ο. Ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
ι. ψ. Ὡς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνὴς,
ο. γ. Βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας, ο. ε.
ι. ο. Πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε, τοκῶν τε,
ο. ε. Καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος· οὐδέ μοι αὐτῷ
ο. ε. Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.
ι. α. Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι,
ο. ε. Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἤματα πάντα, (δρῶν,
ο. π. Πάσχειν τ' ἄλγεα πολλά, βίας θ' ὑποδέγμενος ἀν- ο. ν.
ο. σ. Μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν, καὶ κάλλιον οὕτω. ο. ν.
ο. σ. Αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρέξω,

Ὡς τε

Si tu, siquidem potes, auxiliare filio tuo,
Si vtiq; tuus sum, pater autem meus gloriaris esse,
Si verò sic hoc habet, mihi quoq; *conuenit charum esse*, (scil. mihi
Scio enim quod tibi animus in pectoribus charis (placet ita
Mitia consilia nouit, eadem enim sentis quæ & ego.
Descendam ad Plutonis domum & inter mortuos lucebo,
Sanè pestifera opera hæc erunt, sed tolerabilia,
Hæc enim non magnifacio, neq; paruifacio,
Neq; valdè admiror: valdè enim bene scio qualis eras,
Sed valdè tacitus ea deliberas, quæcunq; vis:
Sed sic faciam, videtur verò mihi esse optimum,
Etiamsi mihi fatum sit mori, & mortem assequi,
Omnia diligenter perficiam, & obediam, vt tu iubes:
Ipse tuo animo scis, *sciant & omnes populi,*
Et quidem quicunq; habitant ad Auroram, Solemq;,
Et quicunq; pone ad noctem obscuram,
Sciat nunc hæc terra, & Cœlum latum superius,
Quod meus nunquam animus superbus & sæuus,
Mallem verò ego, etiam dolores multos passus,
Omnium hominum liberare generationem & partum,
Etenim mihi mens est integra: Neq; mihi ipsi
Animus intra præcordia ferreus, sed misericors
Volo ego populum saluum esse, potiùs quàm perire,
Sed etiam sic volo & desidero omnibus diebus,
Patiq; dolores multos, violentijs susceptis virorum,
Maior gloria esset mea, & melior sic.
At ego his lumen omnibus præbebo.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ:

ο. α. Ὥς τε πατὴρ ᾧ παιδὶ, καὶ οὔποτε λήσομαι αὐτῶν,
ι. μ. Αἶψα δ᾽ ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.
ι. ψ. Εἰ σύ γε σῷ θυμῷ ἐθέλοις, κέλομαι δ᾽ ἔγωγε, ο. ρ.
ι. σ. Κείσομ᾽ ἐπεί κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
ι. χ. Νῦν δ᾽ ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσεσθαι.
ο. γ. Ἀλλὰ πάτερ ἵληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλὸν,
ι. α. Ἢ ἔπει, ἢ ἔργῳ τὸ δέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ, ι. θ.
ι. π. Κοίμισον δ᾽ ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος ἐν στήθεσσι, ο. ο.
ι. π. Θάρσυνον δέ μοι ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν εὐρύοπα Ζεῦ, ι. π.
ο. χ. Γουνοῦμαί σε πάτερ· σὺ δέ μ᾽ αἴδεο, καὶ μ᾽ ἐλέησον
ι. π. Ἢ μὲν δή ποτ᾽ ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο, ι. α.
ι. π. Ἠδ᾽ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ᾽ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ, ι. α.
ι. ο. Μοῦ μνῆσαι, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ,
ι. α. Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο, καὶ κατάνευσον,
ι. α. Ἤδη νῦν ἀπ᾽ ἐμοῖο ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.
ο. π. Ἕρξον ὅπως ἐθέλεις, ἱκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι, ο. ε.
ι. ψ. Εἰ σύ γε σῷ θυμῷ ἐθέλοις, κέλομαι δ᾽ ἔγωγε. ο. ρ.
ο. ν. Ἠδὲ σὺν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι, ἠδ᾽ ἀλεείνω.
ο. ι. Ὣς ἔφατ᾽ εὐχόμενος, τὸ φίλον τετιημένος ἦτορ. ο. α.

ΤΕΛΟΣ.

Proinde atq; pater suo filio, & nunquam obliuiscar illorum,
Protinus a. reuertar rursum, vbi benè illis auxiliatus fuero.
Si tu tuo animo vis: volo ego equidem,
Iacebo postquam mortuus fuero, nunc.a. gloriam bonam assequar.
Nunc veró adhuc etiam magis intelligo mentibus honorare.
uare pater propitius scis, da autem mihi gloriam bonam,
t verbo aut opere hoc mihi persice desiderium.
Mitiga autem dolores, & da mihi robur in pectoribus,
onfirma mihi cor in mentibus ó latè prospiciens Iupiter,
Oro te ó Pater, tu a. mei rationem-habe, & mei miserere,
Certè quidem aliquando meum sermonem exaudisti precantis,
Atq; adhuc etiam nunc mihi hoc persice desiderium,
Mei memento, & expelle, ô cœlestis, crudelem diem,
Verum quidem iam mihi promitte & annue,
Et iam à me sæuam pestem sc. crucem *remoue.*
Verùm *fac quomodo vis, fateor tibi supplicem esse,*
Si tu tuo animo vis, iubeo enim ego,
Atq; tuum semper animum obseruo & vereor.
Sic dixit precans, suo mærens corde.

Veruntamen non sicut ego volo, sed sicut tu vis.

FINIS.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn789837331/phys_0014

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn789837331/phys_0015

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn789837331/phys_0016

ι. α. Ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαί γε, περίσχεο παιδ

ο. ι. Εἰ ἐτεόν γε σός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔ

ι. α. Εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φί

ι. δ. Οἶδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φί

ι. δ. Ἤπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅτ

ο. μ. Δύσομαι εἰς Ἀΐδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φ

ι. α. Ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται, ἀλλὰ

ο. ψ. Ταῦτα γὰρ σὲ γάρ τι μεχαλίζομαι, σὺ

ο. ψ. Οὔτε λίην ἄγαμαι· μάλα δ' εὖ οἶδ'

ι. α. Ἀλλὰ μάλ' εὔκηλος τὰ φράζεαι ἅσ

ο. ε. Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι

ι. ο. Εἴπερ μοι καὶ μοῖρα θανεῖν, καὶ πότμ

ι. ψ. Πάντα μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὡ

ο. ϛ. Αὐτὸς σῷ θυμῷ· εἰδῶσι δὲ πάντες λ

ο. ν. Ἠμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιό

ο. ν. Ἠδ' ὅσσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἠερ

ο. ε. Ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρ

ι. ψ. Ὡς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος

ο. γ. Βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πο

ι. ο. Πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε, τ

ο. ε. Καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος· οὐ

ο. ε. Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλε

ι. α. Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀ

ο. ε. Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἤματα

ο. π. Πάσχειν τ' ἄλγεα πολλά, βίας θ' ὑπο

ο. σ. Μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμόν, καὶ κάλλιον

ο. σ. Αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι π

Si tu, siquidem potes, auxiliare filio tuo,
Si vtiq; tuus sum, pater autem meus gloriaris esse,
Si verò sic hoc habet, mihi quoq; conuenit charum esse, (scil. mihi
Scio enim quod tibi animus in pectoribus charis (placet ita
Mitia consilia nouit, eadem enim sentis quæ & ego.
Descendam ad Plutonis domum & inter mortuos lucebo,
Sanè pestifera opera hæc erunt, sed tolerabilia,
Hæc enim non magnifacio, neq; p [illegible] *ifacio,*
Neq; valdè admiror: valdè [illegible] *o qualis eras,*
Sed valdè tacitus ea d [illegible] *:*
Sed sic faciam [illegible] *,*
Etiamsi m [illegible]
Om [illegible] *:*
[illegible]
C [illegible] *tum,*
Eten [illegible] *ipsi*
Animu [illegible] *misericors*
Volo ego [illegible] *e, potiùs quàm perire,*
Sed etiam [illegible] *esidero omnibus diebus,*
Patiq; dolores m [illegible] *tos, violentijs susceptis virorum,*
Maior gloria esset mea, & melior sic.
At ego his lumen omnibus præbebo.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn789837331/phys_0018